

I n f o r m a c e o C h a r t ě 77

září 1983

Dokument Charty 77 č. 32/83	1
Dokument Charty 77 č. 33/83	2
Dokument Charty 77 č. 34/83	2
Sdělení č. 337 - odvolací řízení proti L.Lišovi.	3
Sdělení č. 338 - dr.Danisz ve vazbě	3
Sdělení č. 339 - případ J.Wolfa	4
Sdělení č. 340 - odsouzení RNDr.J.Vitouše	5
Dopis D.Jacobyho G.Husákovi	5
Dopis V.Novotné J.Kašparovi	6
Některé odstavce z dokumentu z Madrida	6

Vydává nezávislá redakční skupina signatářů Charty 77

Adresa: Anna Šabatová, Anglická 8, Praha 2

Charta 77 - 32/83

Generální prokurátor ČSSR

P r a h a 4

Pane generální prokurátore,

v nápravně výchovném ústavu Ostrov nad Ohří je ve výkonu trestu odnětí svobody ostravský spisovatel PhDr. Jaromír Šavřda, který trpí vážnými nevyléčitelnými chorobami a jehož zdravotní stav se nyní zhoršuje natolik, že je bezprostředně ohrožen jeho život. Podle lékařské zprávy věznice trpí Šavřda "tuberkulózou ledvin, obliterující artherosklerózou tepen dolních končetin se stenózou v pánevní oblasti a s uzávěrem stehenní tepny vpravo, klaudikačním syndromem a vertebrogenerními potížemi. Jde o těžké nevyléčitelné choroby, které budou mít tendenci spíše k progresi."

Na základě těchto skutečností se odsouzený Šavřda obrátil v souladu s ustanovením 237 odst. 2 tr.ř. na Okresní soud v Karlových Varech se žádostí o upuštění od výkonu trestu, ev. alespoň o přerušení výkonu trestu podle § 325 odst. 1 tr.ř. Podle citovaných ustanovení platného čs.právního řádu soud může "upustit od výkonu trestu odnětí svobody nebo jeho zbytku zjisti-li, že odsouzený onemocněl nevyléčitelnou životu nebezpečnou chorobou" a přerušit výkon trestu, "jestliže odsouzený je stížen těžkou chorobou a výkonem trestu by bylo ohroženo jeho zdraví". Přes jednoznačné znění těchto ustanovení našeho právního řádu a nepochybná zjištění prokazující, že onemocnění J.Šavřdy jsou nevyléčitelná, Okresní soud v Karlových Varech rozhodl, usnesením čj. 1 Nt 133/83 ze dne 23.6.1983, že žádost zamítá. Soud své rozhodnutí odůvodnil závěrem, že "odsouzený sice trpí řadou závažných chorob, které jsou nevyléčitelné, ale nejedná se o choroby života nebezpečné". Provedení operace není podle názoru soudu urgentní.

Tento postup justičních orgánů se nám jeví jako výsměch základním principům humanismu, ke kterým se naše socialistická společnost hlásí, jakož i hrubé ignorování platných právních norem. I laikům je známo, že tuberkulóza ledvin je vždy druhotným projevem TBC plicní nebo kostní, přičemž toto onemocnění ve spojení s pokročilou arteriosklerózou tepen dolních končetin a s uzávěrem stehenní tepny vážně ohrožuje život nemocného. Zdravotní stav Jaromíra Šavřdy je nyní takový, že i když není nádej na jeho vyléčení, je snad ještě možnost zabránit postupující progresi a zachránit tak event. i jeho život pouze rozsáhlou operační rekonstrukcí cévního systému dolních končetin. Takovou operaci provádějí v ČSSR jen vybraná pracoviště a významnou úlohu při ní hraje věk a zaměstnání nemocného, jeho celkový stav a klinické stádium choroby. Je známo, že každý časový odklad, stoupající věk nemocného a zvláště pak ledvinová a jaterní insuficience jsou závažné rizikové faktory, které stav nemocného přímo ohrožují. Ve světle těchto skutečností je zarážející tvrzení soudu, že "provedení operace není urgentní a je možné s ní vyčkat až do skončení trestu". Soud přitom vycházel výlučně z lékařské zprávy vězenského zařízení, nevyžádal si řádné klinické soudně znalecké posouzení a přijal rozhodnutí, které může mít neodvratitelné následky pro další život spisovatele Šavřdy.

Vedení odůvodněnými obavami o jeho život a snahou o důsledné naplňování právního řádu i u občanů, kteří jsou jako odsouzený Jaromír Šavřda pronásledováni pouze za své odlišné občanské, umělecké nebo politické postoje, žádáme Vás, pane generální prokurátore, abyste vyžili svého zákonného práva i ústavní odpovědnosti a podal proti nezákonnému rozhodnutí Okresního soudu v Karlových Varech stížnost pro poražení

zákonu. Chceme pevně věřit, že je ještě čas zachránit život Jaromíra Šavrdy.

Praha 5.září 1983

Jan Kozlík
mluvčí Charty 77

Marie Růt Křížková
mluvčí Charty 77

Anna Marvanová
mluvčí Charty 77

Charta 77 - 33/83

Soustrast pozostalým po obětech letu 007 ze dne 1.9.1983

Charta 77 vyslovuje svou hlubokou úžast všem příbuzným a přátelům cestujících letadla jihokorejských aerolinií, kteří zahynali dne 1.září 1983

Chceme věřit, že celá tato tragická událost bude nejen řádně vysvětlena, ale že její viníci budou odhaleni a voláni k odpovědnosti.

Charta 77 je přesvědčena, že v mezinárodním leteckém styku neexistují důvody, které by opravňovaly jakoukoli vládu k zásahu, ohrožujícímu životy nevinných lidí. Vinu za pravděpodobné zhoršení mezinárodních situace ponese v tomto případě jednoznačně ti, kteří jsou odpovědní za tragedii ze dne 1.září 1983.

Praha 5.září 1983

Jan Kozlík
mluvčí Charty 77

Marie Růt Křížková
mluvčí Charty 77

Anna Marvanová
mluvčí Charty 77

Charta 77 - 34/83

Armádní generál
Wojciech Jaruzelski
předseda vlády PRL

Vážený pane předsedo vlády,

jak vyplývá z nedávné informace, kterou poskytl tisku mluvčí Vaší vlády Jerzy Urban, připravuje se soudní proces proti bývalým členům KSS-KOR, zejména proti Jacku Kuronovi, Adamu Michnikovi, Janu Josefu Lipskému a dalším. Členové bývalého KORu mají být souzeni ze údajný trestný čin přípravy svržení vlády podle § 128 trest.zákona Polské lidové republiky.

Obracíme se na Vás jako mluvčí československé občanské iniciativy Charta 77, abychom protestovali proti připravovanému procesu a představiteli KORu jako proti politické pomstě na bezbranném ideovém protivníkovi.

Jsem obšírně informován o někdejší aktivitě KORu a chápeme ji jako výraz nejvyšší otnosti, kterou jeho členové osvědčili v kritické situaci, v níž se vinou politických chyb někdejšího vedení státu, jak jste sám několikrát prohlásil, ocitla polská společnost. Nelze zapomenout, že představitelé KORu byli jedini, kdo po tragických událostech vyvolávajících rozhořčení nejen naše, ale i Vaše, měli dost občanské odvahy a osobní statečnosti, aby poskytli účinnou pomoc obětem nemyslných násilných represálií a jejich rodinám. V tomto smyslu chápeme a cítíme jednání představitelů někdejšího KORu jako čin nejvyšší mravní kvality a jako politikum hodné následování. Pro nás, pro Chartu 77, bylo důsledné a přitom rozvážné vystupování představitelů KORu vždy příkladné i v

tom, že svou činnost nikdy neskrývali do anonymity či dokonce illegality. Jednali vždy veřejně a v souladu se zákony země, jejímiž byli a jsou vynikajícími občany. Jestliže mají být nyní postaveni před soud, nemůže jít o nic jiného, než o chladnokrevnou pomstu těch kruhů ve Vaší zemi, které by rády - mimo jiné - zdiskreditovaly i Vás. Byl jste to přece právě Vy, kdo 13. prosince 1981 slavnostně prohlásil, že nikdo nebude stíhán a trestán za politické jednání z doby před vyhlášením výjimečného stavu. Ze slov Jerzyho Urbana, ze zpráv tisku a především z toho, že představitelé KORu Kuron, Michnik a další byli internováni po vyhlášení výjimečného stavu, vyplývá, že mají být souzeni za činnost právě z tohoto období.

Žádáme Vás, pane předsedo vlády, abyste dostal svému slovu polského důstojníka a z moci svého úřadu zastavil přípravu politického procesu proti nevinným, čestným a statečným občanům Polska.

Praha 28. září 1983

Jan Kozlik
mluvčí Charty 77

Marie Rť Křížková
mluvčí Charty 77

Anna Marvanová
mluvčí Charty 77

X X X X X X X X X X X X X X

Sdělení VONS č. 337 - odvolací řízení proti Ladislavu Lisovi

12.9.1983 se konalo u krajského soudu v Ústí nad Labem za předsednictví JUDr. Václava Nygrýna odvolací řízení proti mluvčímu Charty 77 Ladislavu Lisovi. Byla opět hrubě porušena zásada veřejnosti soudního jednání. Zesílené hlídky VB kontrolovaly projíždějící motorová vozidla. Nikdo z přátel L. Lise se nedostal ani k soudní budově a sedm diplomatů západních zastupitelských úřadů nebylo vpuštěno do budovy soudu. Sedm až osm míst v jednací síni zaujali pracovníci soudu a příslušníci StB. Z rodiny L. Lise se směla zúčastnit jednání pouze manželka Alena Lisová.

Senát krajského soudu potvrdil po dvouapůlhodinovém jednání rozsudek první instance - 14 měsíců nepodmíněně a tři roky ochranného dohledu po ukončení trestu. Hlavním důvodem rozsudku je odeslání dopisu manželů Lisových prezidentu republiky a ministerstvu vnitra, jímž se na ně obrátili v létě se žádostí o pomoc, když jim předtím anonymní skupina vyhrožovala zabitím jejich dětí, nesložili vysoké výkupné. Byly čteny i některé absurdní svědecké výpovědi, které měly potvrdit údajnou trestnou činnost obžalovaného, např. občan Budský uvedl, že ještě v roce 1971 navštívoval dům Lisových Jiří Pelikán. Soud použil i tohoto zjevně nepravdivého svědectví, protože J. Pelikán je v zahraničí od r. 1968. Důvodem pro uložení tří let ochranného dohledu je přesvědčení senátu, že není záruka, že by obžalovaný po výkonu trestu nepokračoval ve své aktivitě v Chartě 77. Rozhodnutí krajského soudu nemá evidentně právní podklad. Navíc je Ladislav Lis vážně nemocen, a proto vzniká důvodná obava, že výkon trestu podstatně zhorší jeho zdravotní stav.

13. září 1983

Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných
Československá liga pro lidská práva
člen Mezinárodní federace pro lidská práva

Sdělení VONS č. 338 - dr. J. Danisz ve vazbě

Dne 16. září byl zadržen JUDr. Josef Danisz, nar. 7.7.1946, člen VONS. 20. září 1983 na něj prokurátor pro Prahu 7 JUDr. Jakl uvalil vazbu. Trestní stíhání proti dr. Daniszovi zahájil dne 27. června 1983 vyšetřova-

tel VB por.Kovář pro trestný čin pohlavního zneužívání podle ustanovení § 242 odst. 1 tr.z. Uvedeného tr.činu se měl údajně dopustit ~~záměrně~~ dne 26. března 1983 v jakémsi bytě v Praze 10. Dr.Danisz byl od 18. do 27. března t.r. se svou rodinou na dovolené v Přerově na Moravě. V průběhu vyšetřování byli /nepočítáme-li přímé příbuzné obviněného/ vyslechnuti čtyřá svědci, nezvratně prokazující, že v době, kdy měl být trestný čin spáchán, se dr.Danisz nacházel 300 km od místa činu.

Vyšetřování bylo skončeno 30.srpna 1983: na místo, aby prokurátor na základě nepochybného slibi dr.Danisze trestní stíhání zastavil, dal příkaz vyšetřování znovu otevřít a uvalil na dr.Danisze vazbu podle § 67 odst. b tr.ř. , tj. pro odůvodněnou obavu, že "bude působit na svědky nebo spolunobviněné nebo jinak mařit objasňování skutečností závažných pro trestní stíhání". Dr.Daniszovi hrozí až osm let vězení: o pochybnosti celého případu svědčí i fakt, že navzdory běžnému úzu probíhá vyšetřování na svobodě.

Dr.Danisz byl jedním z mála advokátů, kteří byli ochotni nekompromisně hájit politicky pronásledované občany./obhajoval např. Jiřího Grušu, Václava Havla, Jiřího Čmela, Jaroslava Kukala, Tomáše Petřivého a dr.Jaroslava Šabatu/. Za svůj postoj byl dr.Danisz policejně šikánován, vyloučen z advokacie a dokonce po dvakrát odsouzen pro tr.čin útoku na veřejného činitele za výroky, které měl pronést při výkonu své advokátské praxe /viz Sdělení č. 165 a navazující/.

Ani pokus diskreditovat JUDr.Danisze na základě obvinění z hrubých kriminálních deliktů není první: předchozí skončily neúspěšně a je si jen přát, aby příslušné orgány co nejdříve nahlédly neudržitelnost vzneseného obvinění a propustili JUDr.Danisze na svobodu.

Dr.Danisz je otcem tříletého dítěte, jeho manželka Anna Grušová bydlí v Praze 5, U Santošky 9.

28. září 1983

Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných
Československá liga pro lidská práva
člen Mezinárodní federace pro lidská práva

Dodatek ke Sdělení č. 338

Sdělujeme, že prokurátor pro Praha 7 rozhodl, že důvody vazby v případě JUDr.Danisze pominuly a 28.9.1983 ho propustil z vazby. Trestní stíhání proti JUDr.Daniszovi ovšem i nadále pokračuje.

30.září 1983

VONS

Sdělení č. 339 - případ Jiřího Wolfa

Od 17.3.1983 je ve vazbě Jiří Wolf, nar.5.1.1952, signatář Charty 77 Je obviněn z trestných činů podle §§ 98/1,2 a tr.z. a 173/3 tr.z. /podvracení republiky, resp.obrožení služebního tajemství/. V čem má jeho trestná činnost spočívat se nám bohužel nepodařilo věrohodně zjistit. Víme jen, že má být souzen Městským soudem v Praze ve dnech 5. a 6. října 1983. Předsedou senátu bude soudce Rojt. O jeho případu budeme dále informovat.

30.září 1983

VONS

Sdělení č. 340 - odsouzení RNDr. Jiljí Vitouše

RNDr. Jiljí Vitouš, nar. 31.8.1936, bytem Třemošná 831, okr. Plzeň sever, vedoucí biochemik FN KUNZ Plzeň, byl 29.11.1982 zatčen /viz sdělení 313/ a 25.3.1983 odsouzen u okresního soudu v Plzni podle § 112 /poškození zájmů republiky v cizině - zahraničí/ k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 20 měsíců.

V rozsudku se uvádí, že v přesně nezjištěné době, nejpozději v listopadu 1982 zaslal svým známým dopisyx další připravil do oběhu. V dopisech měl záměrně nepravdivě informovat o situaci své rodiny, o politických poměrech a situaci v zásobování s požadavkem, aby tyto informace byly rozšířeny v zahraničních sdělovacích prostředcích. Tím se měl dopustit výše uvedeného trestného činu.

29.září 1983

VONS

x x x x x x

Mezinárodní federace pro lidská práva
organizace akreditovaná u OSN, Evropské rady a UNESCO
Generální sekretář

Paříž, 30.května 1983

Pan Gustav Husák
Prezident Československé republiky
Praha 1 - Hrad
Československo

Věc: Petr Uhl

Pane prezidente republiky,
jak nepochybně víte, Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných /VONS/ je členem naší nevládní organizace akreditované u OSN, UNESCO a u Evropské rady.

Jeden z jeho zakladatelů, inženýr Petr Uhl, 42letý, byl odsouzen s pěti dalšími členy VONS v Řijnu 1979 k trestu pěti let vězení, protože připravoval a rozšiřoval v Československu a v zahraničí falešné informace a pro podvracení.

Toto odsouzení je výsledkem procesu, jenž neodpovídal podmínkám které vyžadují pro spravedlivý proces zásady Mezinárodního veřejného práva: zejména z důvodů neveřejného charakteru líčení a protože Vaše vláda odmítla dovolit účast na procesu zahraničním pozorovatelům z nevládních organizací jako je naše.

Podle nám dostupných informací se nicménězdá, že potrestání Petra Uhla je výlučně způsobeno jeho aktivitou zastánce lidských práv ve Vaší zemi, zejména toto bylo totiž kvalifikováno jako podvracení.

V současnosti odpykává Petr Uhl svůj trest ve věznicí Mirov na střední Moravě.

Z čistě humanitárních důvodů na Vás naléháme, aby bylo v jeho ohledu co nejdříve přijato rozhodnutí o předčasném propuštění.

Žádám Vás pane prezidente, abyste věřil ujištění o mé dokonalé úctě.

Daniel Jacoby
generální sekretář

Ministerstvo spravedlnosti ČSR
JUDr. J. Kašpar
Vyšehradská 16
P r a h a 2

Pane ministře,

Jsem bohužel nucena obrátit se přímo na Vás s tím, že bych chtěla upozornit na některé jevy v našem soudnictví. Jsem přesvědčena o tom, že o nich nevíte, mj. jinek byste zcela jistě zabránil svévolnému počínání našich soudců.

Dnes, 5. října 1983, probíhalo hlavní líčení u městského soudu ve věci mého blízkého přítele Jiřího Wolfa. Vzhledem k tomu, že nemá příbuzných, cítila jsem za svou morální povinnost přijít na jeho soud, abych ho přátelsky povzbudila a zároveň se dozvěděla něco bližšího o jeho činech a soudním procesu. Vedle toho jsem byla vyšetřovacími orgány vyslyšena jako svědek a v souvislosti s jeho případem mi byly odebrány některé mé osobní věci, o nichž se mělo rozhodnout při hlavním líčení.

K mému nemilému překvapení mi byl příslušníky VB a neznámými muži zakázán vstup do jednací síně s poukazem na to, že nemám vstupenku na veřejné zasedání soudního přelíčení. To mne skutečně udivilo a logiku vstupenky na veřejný soud jsem nepochopila. Obrátila jsem se tedy na předsedu senátu JUDr. Rojtu, aby mi přidělil vstupenku a vysvětlil mi toto opatření. Žel, pan JUDr. Rojt mne z neznámých důvodů neuznal za hodnou jeho pozornosti a vůbec mne nevyslechnul a vstupenku nepřidělil. Tak jsem se obrátila na JUDr. Bureše, společně s několika přáteli, a požádala ho o umožnění vstupu na, opakuji, veřejné líčení. Ten nám však sdělil, že k tomu nemá oprávnění. A tak jsem se obrátila na předsedu soudu JUDr. ~~Bazana~~ Bedrnu, který mi po několikahodinovém čekání sdělil - na chodbě, když odcházel pryč - že to je záležitost předsedy senátu a odešel. Jak jsem již napsal, předseda senátu odmítl se mnou mluvit.

Pane ministře, věřte mi, že mi nebylo dobře za těchto okolností v budově, kde se reprezentuje spravedlnost.

Zajímalo by mne, proč je bráněn veřejnosti vstup na veřejné soudní procesy. Jinek mi nezbyvá nic jiného, než si myslet, že můj přítel Jiří Wolf je souzen, případně odsouzen nespravedlivě, jak tomu nasvědčuje spravedlnost ze zavřenými dveřmi a jednání soudců.

Obracím se na Vás přímo s touto otázkou, protože u městského soudu mi na tuto otázku nikdo neodpověděl a já jí považuji za velmi důležitou pro svůj přístup ke společnosti a víru ve spravedlnost.

Věřím, že mi na ni odpovíte a nenecháte mne na pochybách v tom, že naše socialistická soudnictví jedná podle zákonů a spravedlivě, jak napovídá už název Vašeho ministerstva.

S pozdravem
Věra Novotná
Italská 2, Praha 2

X X X X X X X X

Výsledný dokument madridské schůzky KESE k otázce lidských práv

Výtaž, uveřejněný z tohoto dokumentu v Rudém právu dne 24.9.t.r., cituje z pasáže o lidských právech jen malou část. V úplném textu je tato pasáž poměrně rozsáhlá. Je obsažena v kapitole nadepsané "Zásady", jež má 19 odstavců. Odstavce č. 8 - 17 jsou věnovány lidským právům. Jejich úplný text zní:

8/ Účastníci schůzky zdůrazňují, že všechny zúčastněné státy uzná-

vají v Závěrečném aktu univerzální význam lidských práv a základních svobod, jejichž respektování je důležitým podstatným pro mír, spravedlnost a blahobyt, jež jsou ze své strany žádoucí k zabezpečení rozvoje přátelských styků a spolupráce mezi nimi, jakož i mezi všemi státy.

9/ Zúčastněné státy zdůrazňují své odhodlání podporovat a povzbuzovat účinné uplatňování lidských práv a svobod, jež jsou dány a vyplývají všechny z důstojnosti člověku vlastní a je to podstatné pro jeho svobodný a plný rozvoj, jakož i zajišťovat stálý a znatelný pokrok v souladu se ŽA s cílem dalšího nepřetržitého vývoje na tomto poli, a to ve všech státech bez ohledu na jejich politický, hospodářský a sociální systém. Zdůrazňují rovněž své odhodlání rozvíjet své zákony a předpisy v oblastech občanských, politických, hospodářských, sociálních a kulturních i jiných lidských práv a základních svobod; stejně tak s důrazem vyhlásují své odhodlání zaručit účinné uplatňování těchto práv a svobod. Připomínají právo jednotlivce znát svá práva i povinnosti v oblasti lidských práv a uplatňovat je, jak je stanoveno v ŽA, a uskutečnit ve svých zemích potřebná opatření k účinnému zaručení tohoto práva.

10/ Zúčastněné státy potvrzují, že budou uznávat a respektovat svobodu jednotlivce hlásit se sám nebo ve společenství s jinými k náboženské víře nebo přesvědčení v souladu s tím, co mu velí jeho svědomí a podle této víry žít. Mimo to se shodují v tom, že učiní opatření, aby zaručily tuto svobodu.

V té souvislosti budou, kdykoli to bude třeba, konzultovat náboženské vyznání, instituce a organizace, jež působí v ústavním rámci jejich zemí. Budou blahovolně posuzovat návrhy náboženských společenství věřících, jež působí nebo budou hotovy působit v ústavním rámci jejich států, směřující k tomu, aby dosáhly statutů /postavení/, jež je stanoveno v dané zemi pro náboženská vyznání, instituce a organizace.

11/ Zdůrazňují také význam stálého pokroku při zaručování respektu a skutečného užívání práv osob, které patří k národním menšinám, jakož i při ochraně jejich zákonných zájmů, jak to předvídá ŽA.

12/ Zdůrazňují význam zaručení rovnoprávnosti mužů a žen; v souladu s tím se shodují v tom, že provedou všechna nutná opatření, aby napomohli k stejnoměrné účinné účasti mužů i žen v politickém, hospodářském, sociálním a kulturním životě.

13/ Zúčastněné státy zaručí právo dělníků svobodně zřizovat odborové organizace a přistupovat k nim, právo odborů na svobodný výkon jejich činnosti a ostatní práva jako jsou stanovena v odpovídajících mezinárodních dokumentech. Stanoví, že tato práva budou vykonávána při respektování zákonů státu i v souladu s jeho mezinárodně právními závazky. Budou podporovat a povzbuzovat přímé kontakty a spojení mezi takovými odborovými organizacemi a jejich zástupci, jak bude uměrné.

14/ Potvrzují, že vládám, institucím, organizacím i osobám náleží významná a pozitivní úloha přispívat k dosažení uvedených cílů jejich spolupráce.

15/ Potvrzují obzvláštní význam Všeobecné deklarace lidských práv, mezinárodních paktů o lidských právech i ostatních mezinárodních dokumentů v této oblasti pro své úsilí, rozvíjené společně i jednotlivě k povzbuzování a rozvoji všeobecné úcty k lidským právům a základním svobodám; vyzývají všechny zúčastněné státy, aby jednaly v souladu s těmito dokumenty a žádají ty z nich, jež tak dosud nečinily, aby zkoumaly možnost svého přístupu k těmto uhlavám.

16/ Souhlasí s tím, že budou blahovolně brát v úvahu využívání bilaterálních rozhovorů u kulatého stolu na dobrovolné základně mezi delegacemi, jež budou sestaveny každým ze zúčastněných států, aby podle dohodnutého pořádku v duchu vzájemné úcty projednávaly otázky lidských

práv a základních svobod s cílem dosáhnout vyšší míry porozumění a spolupráce na základě ustanovení ZÁ.

17/ Usnášejí se na tom, že svolají schůzku expertů zúčastněných států k otázkám týkajícím se úcty k lidským právům a základním svobodám v jejich státech ve všech jejich aspektech, jak jsou stanoveny v ZÁ. Na pozvání kanadské vlády bude se schůzka expertů konat v Ottawě od 7.května 1985. Vypracuje závěry a doporučení, jež mají být předloženy vládám všech zúčastněných států. Schůzce bude předcházet přípravné setkání, jež na pozvání kanadské vlády začne 23.dubna 1985 v Ottawě.

x x x x x x x x x
x x x x x